

ՏԱՍՆԵՐԿՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 բուբլ, կես տարվանը 6 բուբլ:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:
Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ:
Օտարաբարակացիք դիմում են ուղղակի
Тифлисъ, Редакція «Менк»

Խմբագրատանը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերէն):
Յայտարարութիւն ընդունում է ամեն լեզուով:
Յայտարարութիւնները համար վճարում են
Լըրաբանչիք բառին 2 կոպեկ:

ԲՈՎԱՆՆԱԿՈՒԹԻՒՆ
Տեսնական խնդիր:—Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Արտաքին լուրեր:—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Արտաքին լուրեր:—ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՆ:—ՀԵՌՈՒԿՈՒԹԻՒՆ:—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:—ԲԱՆԱՍԻՐԱՆ: Կարմաշի Գօն-Ժողով:

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐ

Վիճակագրական բոլոր տեղեկութիւնները, վերաբերում են կովկասին, ցոյց են տալիս, որ այս երկրի վաճառամուտքը (import) անհամեմատ գերազանցում է դուրս-վաճառահանութիւնը: Գուցէ հաւանաբար և հրատարակված վիճակագրական տեղեկանքները շատ ճիշդ չեն, անկատար են նրանց յարաբերութիւնը փոքր ինչ քան փոխադր նրանց աւելի ճիշդ գաղափարացի կրողութիւնը մտած է անհրաժեշտ կողմաբար առաւել պահանջ ունի դրսից կողմէրէր մէջ, քան ինքն կարող է արդիւնատուները կովկասը իր կարողութիւնը յարմար ծախքեր է անուս, չէ կարող իր պահանջները վճարել: Այնքան է, որ այս պահի դրութիւնը կարող է տանել միայն ինչպիսիք զեֆիցիտ, զեպի նիւթական անկումն և վերջապէս զեպի կատարեալ անանկութիւն: Այսպիսի դրութեան անհրաժեշտ է առաջն անունը և այդ հնարաւոր է, միայն զեպ է յարմար միջոցներին, երկրի մէջ եղած, բայց բարձի թողի արած հարստութեան աղբիւրներին դիմել:

Կովկասը կարելի է դեռ ևս կուսական կրկիւր համարել, նրա մէջ գտնվող հարուստ թիւերը ոչ միայն առանց օգտի և գործարարութեան են մնացած, այլ մինչև անգամ շատ քիչ հետազօտած են, որ առաջին քայլ պէտք է լինի բնական հարստութիւնները օգտաւէտ դարձնելու համար:

Մեր զինանակները ծոյլ և անշարժ են, մեր կապիտալները վախկոտ: Առաջինները ոչինչ ձգտումն չունեն բնութիւնը ուսուցանելու, երկրորդները գուցէ իրաւամբ վախենում են մի քայլ անելու, առանց վտահոլութեան, որ իրանց աշխատանքը գումարների գոհարելութիւնը կը վարձարովի, ցանկացած հետևանքին կը հասնի: Գումարատէրերը միայն այնպիսի զեպերում են վտահոլութիւն մի բան ձեռնարկելու, երբ ոչինչ կասկած չը կայ, ոչինչ ընկ չէ սպառնում: Բայց դժբաղդապէս այսպիսի զեպեր անցողական են և իրական օգուտ չեն բերում երկրին, շահաւէտ են միայն մի քանի անհատներին: Գրանք հիմնված են ոչ թէ դրական անտեսութեան սկզբունքի վրա, այլ սպառնում են բնական հարստութիւնները: Գրա օրինակ կարող է համարվել մի ամբողջ անտես կտորը, առանց նորը սերմանելու կամ անկելու: Անտես կտորով և փայտ ծախելով անկասկած դրա սեփականատէրը կարող է շահվել բայց դա կը լինի միայն մի անգամ իսկ այնուհետեւ պէտք է նորից մտածվել թէ ինչպէս գործադրել հողը: Գա խելացի անտեսութիւն չէ միայն սպառել այնտեղ որտեղ կարելի է և պէտք է նորոգել:

Այլ կերպ է անտեսութիւնը հանրային գործի մէջ հանքերը անհարկին է աճեցնելու, բայց և նրանց բովազործութեանը ձեռք տալով կարելի է կամ խնայողապէս վարվել կամ անխնայողական ընթացք բռնել: Բայց զրանցից օգտվելու համար թէ աւելի ժամանակ և միջոցներ, և թէ աւելի աշխատող ձեռքեր են հարկաւոր, նրանց բովազործութիւնը ընկել հետ է կապված, բայց գրանք են մի կուսական երկրի համար հարստութեան զարգացման գլխաւոր աղբիւրները, և մի երկրի անտեսական զարգացումը, եթէ կանոնաւոր է, իսկապէս նրանցից օգուտ քաղելով պէտք է սկսվել: Կովկասի անտեսական ապագայի համար (1883): Բնագիրը, ինչպէս յայտնի է, հեղափոխում է գրված, իսկ հայերէն թարգմանութիւնը, ֆրանսիականին նմանակով, արձակ ունի է: Նրան կարելի է յարգած համարել: Գրքի մէջ գտնվում են մի քանի փայտաղբի պատկերներ և մի նախարան թարգմանչի կողմից: Սրա մէջ ցոյց է տուած, որ թէ և հեղինակների մեծ մասը սովորաբար վերցնում է իր վեպերի և դրամների նիւթը բարձր դասերի կեանքից, ժողովրդի միջին և ստորին դասերն էլ արժանի են նախարարութիւնների առարկայ լինել, մասաւանջ որ դրանց մէջ շատ անգամ աւելի կատարեալ զարգացած են մարդկային առաքինութիւնները, պարտաճանաչութիւն, զգայունքի նրբութիւն: Թարգմանութիւնը արդէն տպված է եղել «Մասխի» մէջ, իսկ այժմ իրրեւ առանձին գրքով 160 փոքր ութածալ երեսներից է բաղկացած:

Պատանք ԲԱԳՈՒՅՅ յայտնի ֆոտոգրաֆ պ. Ժօրժից մի պատմական փոքրիկ արձանի լուսանկար պատկերը, որ բանդակի է պ. ի. Ղազանց: Երիտասարդ ինքնու ջանդակագործը աշխատել է այդ արձանի վրա մի քանի ամիս: Արձանը բարեց է և ներկայացնում է Արտաշէսին Սաթիլիկի ձեռք: Պատուանդանի վրա բարեկիցներ են երևում: Ֆոտոգրաֆիային նայելով արձանը ճաշակով է շինված: Երիտասարդ բանդակագործին խնդրում են որ նա յայտնի պայմաններով վիճակախաղ գցի իր այդ արձանը բարեգործական նպատակով: Իսկ լուսանկար պ. Ժօրժ իր յօժար կամքով հանելով պատկերը յիշեալ արձանից իր համար իրաւունք է ստացել ծախել այդ պատկերը, որ առայժմ ծախվում է Բագուի մէջ նոյն իսկ պ. Ժօրժ լուսանկարի մօտ և շուտով ծախվելու է նոյնպէս և Թիֆլիսում կենտրոնական գրավաճառանոցում: Պատկերի գինն է 2 բուբլ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մշակի խմբագրութիւնը հորհակալութեամբ ստացաւ պ. Ռ. Յ. Պէրպէրեանից նրա թարգմանած Գէօթէի «Հերման և Գորթէն» վեպը: (Գրքովի վերնադիրը այս է կէօթէ. Հերման և Գորթէն, վեպ լինելու երգ, թարգմանեց Ռ. Յ. Պէրպէրեան. Կ. Պոլիս. տպագր. Զարգարեան 1883): Բնագիրը, ինչպէս յայտնի է, հեղափոխում է գրված, իսկ հայերէն թարգմանութիւնը, ֆրանսիականին նմանակով, արձակ ունի է: Նրան կարելի է յարգած համարել: Գրքի մէջ գտնվում են մի քանի փայտաղբի պատկերներ և մի նախարան թարգմանչի կողմից: Սրա մէջ ցոյց է տուած, որ թէ և հեղինակների մեծ մասը սովորաբար վերցնում է իր վեպերի և դրամների նիւթը բարձր դասերի կեանքից, ժողովրդի միջին և ստորին դասերն էլ արժանի են նախարարութիւնների առարկայ լինել, մասաւանջ որ դրանց մէջ շատ անգամ աւելի կատարեալ զարգացած են մարդկային առաքինութիւնները, պարտաճանաչութիւն, զգայունքի նրբութիւն: Թարգմանութիւնը արդէն տպված է եղել «Մասխի» մէջ, իսկ այժմ իրրեւ առանձին գրքով 160 փոքր ութածալ երեսներից է բաղկացած:

Այս օրերս կոստ Լօրիս-Մէլլըով ուղևորվեց Թիֆլիսից զեպի արտասահման:

Բժիշկ Միրխանանց խնդրում է մեղ յայտնել որ «Մշակի» № 102 մէջ սխալմամբ նրա հօր անունը տպվեցաւ Խվանիչ, այն ինչ պէտք է լինէր Միրսիչ:

ԿԱԼՕՄԷԱՅԻ ԳՕՆ-ԺՈՒԱՆԸ

Բայց, բարեբար տէր հայր, ինչպէս կարող ենք այսպէս ապրել միմանց հետ, ախար ոչ մի կարող մեր սրտերը չեն կաշուած: Չեն կաշուած Ապա էլ ինչու համար է եկեղեցին: Գուք զիտէք արեւը, իմ յարգելի և մարտեալ բարեկամ, թէ ինչ բան է մեր ամուսնութիւնը: Եթէ դուք կը խնայեալմամբ ուրիշ կնոջ հետ, առանց սիրելու, ապա ժամանակ ինչ կասեն ձեր մասին:— Առաւ. Իսկ քրիստոնէական ամուսնութեան մէջ այդ ինչն ըստ ինքեան հասկալովում է: Եթէ դուք կը վճարէք օտար կնոջը, կընծայէք նրան մի թաշկինակ կամ չը գիտեմ ուրիշ ինչ բան, այդ ժամանակ ամեն մարդ կը թըքե ու կասէ նրա հասին, թէ նա վաճառված կին է: Իսկ եթէ դուք ինքեք այդ բոլորը ձեր կնոջ վերաբերութեամբ, դուք կը լինէք—բարեօրինակ ամուսին: Բարեօրինակ է նախ քան այդ է պահանջում, հէնց միայն քան վրա է մտածում, թէ ինչպէս բարի, քրիստոնէայ ամուսինը կը կերակրէ և կը հազցնէ նրան: Միթէ ճշմարիտ չեն իմ ասածները:—Իսկ մերը:—Արը նշանակում է հող տար կնոջ վրա, կերակրէ քո զաւակներին և դրանց փոխարէն դու վայելում ես—անկողին: Ահա ինչ է նշանակում մեր ամուսնութեան մէջ: Ո՞րքան ամօթ է, երբ աղբիւր կը սիրահարվի և կը ծնէ տղայ,

բայց ամուսնութեան մէջ, եթէ հէնց ամեն օր կուտու լինեն, այսուամենայնիւ, այսուդ—Աստուծոյ օրհնութիւնը կայ: Այլ ես ինչու համար են ամուսնանում, սիրոյ համար, թէ քահանայի օրհնութիւնը վայելելու համար:—Եթէ ամուսնանային միայն սիրոյ համար, այն ժամանակ օրհնութիւնը էլ ինչ հարկաւոր կը լինէր: Ուրեմն...— Այսպիսի դատողութիւններ էր անում մեր տէր հայրը: Այսուամենայնիւ, կարծես, մի առանձին բան դուրս էր քշում ինձ ամից: Ես համարեալ ապրում էի դաշտում. հունձքի ժամանակ նստում էի խաչաձև գրած խորձերի հովանու ներքոյ, ինչպէս վրանի տակ, ծխում էի և ակնով էի դնում հնձաւորների երգերին: Կամ գիտեմ էի անտառը փայտ կտորոցների մօտ և գործի միջոցում գնդակահարում էի բեկաններ: Չէի մտածում ոչ մի տօնավաճառ, գիտեմ էի յաճախ Լեւրեղ, առաւելապէս պայմանագրերի ժամանակ: Երբ թիւերով ամանից կորչում էի: Կնոջ ըստ ինքեան հասկանալի է, որ ես կնոջս հետ շարունակում էի մի քանի ամիս քան ինքեք արեւը, իմ յարգելի և մարտեալ բարեկամ, թէ ինչ բան է մեր ամուսնութիւնը: Եթէ դուք կը խնայեալմամբ ուրիշ կնոջ հետ, առանց սիրելու, ապա ժամանակ ինչ կասեն ձեր մասին:— Առաւ. Իսկ քրիստոնէական ամուսնութեան մէջ այդ ինչն ըստ ինքեան հասկալովում է: Եթէ դուք կը վճարէք օտար կնոջը, կընծայէք նրան մի թաշկինակ կամ չը գիտեմ ուրիշ ինչ բան, այդ ժամանակ ամեն մարդ կը թըքե ու կասէ նրա հասին, թէ նա վաճառված կին է: Իսկ եթէ դուք ինքեք այդ բոլորը ձեր կնոջ վերաբերութեամբ, դուք կը լինէք—բարեօրինակ ամուսին: Բարեօրինակ է նախ քան այդ է պահանջում, հէնց միայն քան վրա է մտածում, թէ ինչպէս բարի, քրիստոնէայ ամուսինը կը կերակրէ և կը հազցնէ նրան: Միթէ ճշմարիտ չեն իմ ասածները:—Իսկ մերը:—Արը նշանակում է հող տար կնոջ վրա, կերակրէ քո զաւակներին և դրանց փոխարէն դու վայելում ես—անկողին: Ահա ինչ է նշանակում մեր ամուսնութեան մէջ: Ո՞րքան ամօթ է, երբ աղբիւր կը սիրահարվի և կը ծնէ տղայ,

բան արտասում եմ:—Երևակայեցէք, սքիւր նրանում է և սկսում է ճառական եղանակով կարող Պաշկինը: Իսկ խոսակցութեան մէջ մի կերպով մէջ է բերում նիստողութիւններ հետևալ կերպով. զարմանալի է, երևում է, ձեր ամուսինը ամենին ամենը չէ կենում: Հըն,—և սկսում է միայն զուտը թափ տալ: Իսկ կինս—Աստուած իմ: Կինս ճանակից է լինում նրան: Այնպիսի թիւերներ են անում, նա դարձեալ զուտը շարժում է և քիթով մի կերպ ներս է ծծում մաքուր օդի հոսանքը: Սկսում է խօսել տղամարդերի վրա առնասարակ, խօսում է հետաքրքիր և իրատեսական ձևով, և այդ միջոցին, գիտեք, ուղիղ չէ լքում, այլ զգուշութեամբ խըխում է իր աղւտի մէջ: Միանգամ նա իմ գլխին մի ամբողջ օյին է հանում այն պատճառով, որ ես իբր թէ արձանարում եմ իմ կնոջը և սրբալի կնոջ, գեղեցկուհի, որը այնպիսի մաքուր սիրտ ունի, և մի ևնոյն ժամանակ խելացի կին է, կարող է Պաշկինը, ինչպէս մի աղօթագրքի:—Գեղ հեշտ է այսպիսի խօսել, բարեկամ, դու տեսնում ես նրան ստուգարի մօտ պարտիկա, ինչպէս մի սկիւռ, իսկ ես:—Ախ, թողնեք այդ:—Բայց իսկապէս միջին ինչով ենք մեղաւոր միմանց մօտ:—Միջին չենք հասկանում միմանց,—պատասխանում է կինս: Իմանում էք, բառ առ բառ վեր է առած մի գերմանական գրքից: Ահա ձեզ և այդ զարգափարները:

Սրա մէջ ցոյց է տուած, որ թէ և հեղինակների մեծ մասը սովորաբար վերցնում է իր վեպերի և դրամների նիւթը բարձր դասերի կեանքից, ժողովրդի միջին և ստորին դասերն էլ արժանի են նախարարութիւնների առարկայ լինել, մասաւանջ որ դրանց մէջ շատ անգամ աւելի կատարեալ զարգացած են մարդկային առաքինութիւնները, պարտաճանաչութիւն, զգայունքի նրբութիւն: Թարգմանութիւնը արդէն տպված է եղել «Մասխի» մէջ, իսկ այժմ իրրեւ առանձին գրքով 160 փոքր ութածալ երեսներից է բաղկացած:

«Արձագանք» հարդորում է որ Պօղոս Ղամբարեան ընտրվեցաւ տեսուչ Թիֆլիսի Ներսիսեան հայոց ազգային-հոգևոր դպրոցի:

Հեռագրով հարդորում են «Մեղու Հայաստանի» լրագրին որ Կ. Պոլսի հայոց պատրիարք Ներսէս կրկին հրաժարական է տուել իր պաշտօնից:

«Արձագանք» հարդորում է որ Պօղոս Ղամբարեան ընտրվեցաւ տեսուչ Թիֆլիսի Ներսիսեան հայոց ազգային-հոգևոր դպրոցի:

մի վրա և ձեռքերով գրկել էր իր ծնիները: Նըրա հայացքը մոռոլված կերպով յաճում էր սենեակի շուրջը: Իմ բարեկամը հէնց նոյն բուպեում դուրս էր եկել այնտեղից,—կինս հագած ունէր կանաչ թիկնոցը, և գրեթէ իր հիւրի հոտն էր բուրում իրանից: Ես պատրաստ էի բարկանալու, բայց միայն թափ տուի ձեռքս: Կինս զիւր է գալիս ինձ իր նոյն զիւրի մէջ. ես համբուրում եմ նրա ձեռքերը, սկսում եմ հարթել մորթը նրա թիկնոցի վրա: Յանկարծ նա գցում է իմ վրա մի հայացք, մի առանձին ինձ անծանօթ հայացք—զարմանալի բան:—Այլ ես այսպէս ապրել չէ կարելի,—ասում է նա բողբոլի մտապաստելի կերպով: Նրա ձայնը խեղդվեցաւ, բայց իրան գօտ էր տալիս, որպէս զի բարձր խօսէ:—Ի՞նչ է պատահել քեզ հետ:—Կու միայն գիշերը միտ ես բերում ինձ,—բացականչում է նա,—և աւելի քո սիրուհիների կտիցն ես ընկած, իսկ ես—ես սեր եմ պահանջում:—Ախ: Բայց միթէ ամեն մի սիրուրում ընդ:—Ոչ:—Նստում է ձիւռ վրա և հայրէ: Ես որոնում եմ նրան ամբողջ գիշերը, որոնում եմ և հետևալ օրը: Գիշերը վերադառնում եմ տուն: Նրա մահճակալը դրած էր երկնաների սենեակում, ես քնում եմ մէն-միայնակ: Ինձ պէտք էր թող չը տալ այդ պէտք էր հարկադրել նրան, բայց ես շատ հպարտ էի, մտածելի, թէ այդպէս էլ կանցնի: Ախար ինչ են մեր կնիկները: Այ՛, ես ճանաչում էի զաւտական դատարանի մի ժառանգորդի: Նրա կինը նամակ է ստանում մի զնդապետից:—Այդ ինչ է ձեռքումը, սիրելիս:—Անում է նամակը, կարդում է և իսկոյն ծնծում

Տիկին Արթուրի Տիսաբի գերբը «Մայտա» վեր- նագրով, որ հրատարակված է Կ. Պոլսում, գրված է նամակների ձևով, երկու բարեկամների միջև: Այդ նամակները մէջ յայտնվում են շատ գեղեցիկ մտքեր, առողջ, և շատ անգամ վերին աստի- ճանի ազատամիտ հայեացքներ կնոջ դրութեան, նրա ազատութեան մասին, սիրոյ մասին և այլն: Պէտք է խոստովանվել որ ոճն էլ շատ գեղեցիկ և հարուստ է: Գիրքը մեծ հեշտութեամբ է կար- դացվում: Հեղինակի ամենամեծ արժանաւորու- թիւններէ մէկը կարելի է այն համարել, որ նա մաքառում է կնոջ ազատութեան համար, կուռու է ստրկութեան գաղափարի դէմ, որին ենթարկ- ված է կնոջ դարձելը ի վեր ամեն ազգութիւն- ների և ցեղերի մէջ:

«Кавказъ» լրագիրը իր № 182 մէջ նուիրում է մի առաջնորդող յորուած կովկասում մտցնելի ընդհանուր դիմադրութեանը: Այդ յորուածի զիտաւոր միտքն այն է, որ տեղական թուրքերից դուրս գտնար կը լինի դիմադրութեանը, մինչև որ մեր մասնատեղական ազգաբնակչութեան հոգեւոր մա- տենաների մէջ չարձանագրվին ծնունդներ և չը պահվեն մտորիկականներ: Չիմուոր ընդունելու համար պէտք է իմանալ նա ինչ հասակի է, ու- թեմն մտնելու է նա արդեօք գործնական թէ պա- հեստի զօրքի մէջ, թէ դու ևս այնքան երկտա- սարդ է, որ առհասարակ չէ կարող դու ևս զի- նուոր ընդունել: Մասնատեղականները մէջ մտորի- կականներ չը պահելը, ծնունդներ չարձանագրելը մինչև այժմ մեծ դժուարութիւն էր պատճառում դա- տաստանական գործերում: Շատ անգամ քրէական գործում մեղադրվածի հասակը որոշվում էր էկս- պերտ-բժշկների միջնորդութեամբ: Իսկ այդ տեսակ որոշումները, ի հարկէ, միշտ կարծիքական են: Որ- քան տակն մեծ դժուարութիւն կը պատճառի մասնա- տեղականների մօտ ծննդական մտորիկականների բա- ցակայութիւնը դիմադրութեան կանոնաւոր դրութեանը և նրան մեր երկրի մէջ մտնելուն, որտեղ մասնատեղական տարրը բաւական բազմա- թիւ է:

ԿԱՐՍԻՑ մեզ գրում են հետեւեալը: «Ամսիս 8-ին Ս. Կարապետի վերադարձաւ տեղիս ուխ- տաւորների խումբը: Նրանք նկարագրում են թիւրքաց շայտատանի հայերի ստիկայի դրութիւն- նը, թիւրքերի ակնյայտնի նարստահարութիւննե- րը, գիւղերի աւարաւորութիւնը, հարկերի տանա- պատիկ ծանրութիւնը, քիւրդ աւազակականների յափշտակութիւնները և խարդախութիւնները, զօր- քերի անկարողութիւնը զսպելու գաղանքի քիւրդ քիկերի արշաւանքը, ժողովրդի անասելի աղքա- տութիւնը, մէկ խօսքով, ուխտաւորները պատ- մում էին, որ ամբողջ թիւրքաց շայտատանում կատարեալ անիշխանութիւն է տիրում: Թիւրքերը և քրդերը իրանց ուղղած անում են և անպատիւ են մնում, իսկ թիւրքաց, յալածվածը ընդի երկ- րագործ էր ժողովուրդն է»:

է իր կնոջը: Ծեծում է, և երկրորդ անգամ,—հա- ւատացնում եմ ձեզ,— և այնքան ծեծում է, մինչև նա կրկին չէ սկսում սիրել իրան: Դա մի բանտա- ւոր ամուսնութիւն էր: Իսկ իմ կնոջը բա- տուկն էի: Եթէ ես այն ժամանակ ընդդիմադրելի նրան... Բայց այժմ ամեն ինչ անցած պէտք է համա- բել: Եւ այսպէս, մենք ասում էինք միմեանց միայն բարի գիշեր, բարի լոյս: Գրանով էլ ամեն ինչ վերջանում էր: Բարի գիշեր... Ի՞նչ մի լաւ գիշեր- ներ էին: Եւ համարձակ կարող էի պնդել, որ ինձ սրբերի կարգը դասէին:

—Կրկին սկսեցի ևս գնալ որսորդութեան,— մի րուպ լուռ մտախոյս յետոյ շարունակեց նա,— և ամբողջ օրեր անց էի կացնում անտառում: Այդ ժամանակ ես ունէի մի որսորդ, իրիսէյ Վօլք անունով, մի զարմանալի մարդ: Նա սի- րում էր երկրի վրա բնակվող բոլոր կենդանինե- րին: Երբ յարձակվում էր զազանի վրա, ցաւակ- ցութիւնից ամբողջ մարմնով դողում էր, այսու ամենայնիւ, միշտ սպանում էր նրան: Իսկ երբ կը սպանէր զազանին, վեր կանէր ձեռքին, և նայելով նրա վրա, տրտութեամբ կասէր. նա հիմա լուռ է, լուռ է նա:—Մենք օթակայում էինք անտառի մօտ: Իրիսէյը գնում էր զաշար, զուրս էր փորում գետնախնձորներ, կրակ էր վառում և մորիսի մէջ խորովում էր նրանց: Ուտում էինք, ինչ որ պատահում էր: Երբ թափառում ես ան- մառնչ, մի՞թէ անտառում, հանդիպում ես զայլի և արջի, տեսնում ես, թէ որպէս արձիւր հանում է իր ձագերին, շնչում ես անտառային զով օդը,

Երգումից ստացած մասնաւոր նամակներից տեղեկանում ենք, որ այս ամառ հունձը այնտեղ շատ լաւ է: Ժողովրդի միակ յոյսը այդ բերքի վրա է, բայց օր չէ անցնում, որ զազան քիւրդերը չայրեն հայոց արտերը: Քաղաքում անկարողե- լի աղքատութիւն է տիրում: Գրաքննութիւնը այն աստիճան խիստ է, որ մինչև անգամ սաղմուս և նարեկ չարթնանում քննութեան են ենթարկվում:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Բերլինի պաշտօնական լրագիրները հաղոր- դում են, որ կառավարութիւնը վճռեց կայսրու- թեան հաշուով մի գիտնական արշաւանք ուղար- կել Եգիպտոս խօլերայի բնութիւնը և ընթացքը հետազոտելու համար, և նոյնպէս նրա առաջն առնելու միջոցներ գտնելու համար: Արշաւանքը, որի առաջնորդը նշանակված է կայսրական առող- ջապահական ժողովի անդամ գաղանքի խորհրդական Կօխ, այս օրերս ուղևորվում է Ալեքսանդրիա:

—«Temps» լրագիրն Վիէնայից հեռագրում են, որ մեծ պետութիւնները իրանց դեսպանների մի- ջոցով պատասխանեցին թիւրքաց յայտարարին պետական այն պարտքերի մասին, որը Բերլինի դաշնագրի դրութեամբ պէտք է ստանայ թիւր- քաց տէրութիւնը զիջած հողերից՝ այն է Բոլզա- րիայից, Յունաստանից, Սերբիայից և Չերնօզո- ըիայից: Մեծ պետութիւնները առաջարկում են Բ. Կրանը՝ ներկայացնել իրանց երեք տարվա մուտքերի իսկական ցուցակը զիջած հողերի, մի և նոյն ժամանակ նրանք իրանց հիւպատոսներին ուղարկեցին հրաման՝ տեղեկութիւններ հաւաքել այժմ Եւրոպայի մուտքերի վերաբերութեամբ: Միայն այն ժամանակ, երբ այդ հարկաւոր տեղեկութիւն- ները կը ներկայացնվեն, մեծ պետութիւնները մտադիր են վերջնական համաձայնութիւն կայաց- նելու իրանց մէջ:

—Վիտտորիայից «Temps» լրագիրն գրում են յուլիսի 29-ից հետեւեալը Սպանիայի մէջ ծա- գած ապստամբութեան մասին: Այստեղ առ- հասարակ բոլոր լուրերը չափազանցացնում են: Ապստամբութիւնը ծագեց Եւրոպայից դուրս- Կալաբրիայի մէջ, մինչև իսկ լուրեր տարածվեցան, իր- թէ հիւսիսում եղած բոլոր զօրքերը ապստամբ- վել են: Այդ քաղաքի մէջ կանգնած էր հեծելա- զօրքի մի գունդ «Numanzia» անունով: Կարգա- պահութիւնը խանդարելու պատճառով մի օֆի- ցեր համոզեց զինուորներին և տասնապետներին զիջելով ձի հեծել և հեռանալ զինուորական միւս շրջանը: Այստեղ նրանք պէտք է հաւատաց- նէին միւս զինուորներին էլ, թէ հանրապետական ապստամբութիւնը արդէն սկսված է և որը կէ- տերում և որ հանրապետականների առաջնորդնե- րը շուտով կը միանան իրանց կուսակիցներին հետ: Բացի այդ, ներքին գործերի միմիտարը տե- ղեկութիւն ստացաւ, որ Բարսելոնայի մօտ բան-

որ ծանր է և սողողած կծու անուշոտու- թեամբ, քնում են լուռակալի քարանձախի մէջ, լո- թիզանում են անյատակ լճակով, որի հարթ և մը- թիւն մակերևոյթը ներս է կլանում լուսնակի լոյսը,—այդ ժամանակ անհետանում է ամեն զգացմունք: Զգացմունքները փոխվում են ցան- կութիւններին, ուտում ես, երբ քաղցած ես, սի- րում ես, երբ ցանկութիւնը դրոմ է քեզ: Արե- ցակը խոնարհվում է դէպի իր մուտքը: Իրիսէյը ստանկ է որմնում: Փոքր ինչ հեռու, գետնի վրա, նստած է մի գեղջկուհի: Գունաթափ-կապտագոյն կիսաշրջադիւղաւոր հաղիւ ծածկում է նրա փոք- րիկ, փոշեպատ ոտները: Կեղտոտ շապիկը ցած է իջած նրա ուտերի, և որովհետև նա իր մէջքը պնդած էր զօտիով, այդ պատճառով առջևից շապիկի ծալքերը յետ էին քաշված և երեսն էին հանել նրա կուրծքը: Ծուրջանակի բուրում էր ծոթիւնի հոտով: Գեղջկուհին թեքերը յենած ու- ներ ծնկերի վրա և ձեռքերով բռնել էր զուտը, իսկ նրա աչքերը աննպատակ կերպով նայում էին դէպի հեռաւոր տարածութիւնը: Փայլող միջատը (լուսատիկը) սողաց նրա թուխ մազերի մէջ, որ, կարմիր թաշկիւնակի տակից, չը սանրված, թափվել էին նրա մէջքի վրա: Երկուսն արեւ- զակի լոյսով ևս տեսնում էի նրա երեսի կէսը միայն, որը մտայնու էր, սրացած էր, կարծես թէ, տաշած լինէր: Նրա քիթը բարակ էր և զօ- բաւոր, որպէս գիշակեր թռչունի կուռուցը: Երբ ես ձայն էի տալիս նրան, իսկոյն արձակում էր նա մի տեսակ հնչիւն, որ նման էր լեռնային

ւորները աշխատում էին ապստամբութիւն ծա- գեցնելու բայց որովհետև նրանց հետ չը միացան ոչ տեղական զօրքերը և ոչ էլ դէմօկրատները, նրանք ստիպված էին հեռանալ լեռները: Զօրքերը և ժանդարմները հալածեցին այդ ապստամբներին և նրանցից մի քանիսին զերեցին: Մի և նոյն ժամանակ Բարսելոնայի պօլիցիան կայանաւորեց ապստամբութեան առաջնորդներին: Մի գունդի զինուորներ փորձել էին քանդել կամուրջը, բայց այդ նրանց չէր աջողվել: Առհասարակ Սպանիայի շատ կէտերում յուզումը էր սիրում, բայց զի- նուորական իշխանութեան դրածագած խիստ մի- ջոցները թող չը տուին նրան ապստամբութեան փոխվել: Սպանիական զօրքերի հրամանատար մարշալ Կվեզարա վերադարձաւ իր պիւսաւոր բա- նակը, հէնց որ ստացաւ առաջին լուրերը ապ- տամբութեան մասին: Նա իսկոյն սկսեց կենտրո- նացնել զօրքերը և այժմ նա նա ունի պատրաստ 20,000 զինուորներ, որոնց մի մասը ուրիշ տեղ էլ կարող է ուղարկել: Առհասարակ բուն ազգա- ընակութիւնը ոչ մի տեղ չէ մասնակցել ապստամ- բութեանը:

—Ֆրանսիական զահը ակնկալող կուս Շամբօրի առողջութեան մասին հրատարակված բիւլետեն- ները հաղորդում են, որ նրա հիւանդութիւնը հետզհետէ աստականում է և սպառնում է կուսի կեանքին:

—Բէլգրադից հաղորդում են «Polit. Corresp.» լրագիրն, որ Վիլհելմ կայսրը հրաւիրեց սերբիա- կան թագաւորին մասնակցել գերմանական զօրքե- րի աշխատանքին զօրախաղերին: Միւս թագա-ւորը ընդունեց այդ հրաւերը և շուտով կուղևոր- վի Գերմանիա, անցնելով Վիէնայից:

—«Polit. Corresp.» տեղեկութիւն է ստացել, թէ անգլիական քաղաքական շրջանները համոզ- ված են, որ անգլիական զօրքերը մի քանի ամ- սից յետոյ, զուցէ նոյններին կը հեռանան Եգիպ- տոսից: Եգիպտոսի մէջ վարչական վերանորո- դութիւններ մտցնելուց յետոյ անգլիական կառա- վարութիւնը պէտք է յետ կանչէ իր զօրքերին: Ներկայումս կառավարութիւնը բաւականացուցիչ լուրեր է ստացել վերանորոգութիւնների ընթաց- քի մասին:

—Փարիզից «National Zeitg.» լրագիրն հա- ղորդում են, որ ի յիշատակ Փարիզ քաղաքի պաշտպանութեան արձանի բացումը կատարվե- ցաւ առանց առանձին պատահանների: Այդ ա- ութիով սակած ճառերը սահաւարտութեամբ էին կարգված: Նրանց մէջ ոչ սպառնալիքներ կային և ոչ էլ ակնարկութիւններ: Տօնին ներկայ էին ներքին գործերի մինիստր Վալդեկ Բուսօ, զըն- դապետ Լիստնշտէյն, հանրապետութեան նա- խագահի ներկայացուցիչը և Սենայի պրեզիդետը:

ԻՍԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԱՄԵՆ ԵՎ ԵՐ ԵՄԱՐ ԵՂ ԵՂ ԱՇԽԱՐՀԻՍ ԵՐ ԵՐ ԵՍԻՆ: Ամերիկական լրագիրները հաղորդում են,

բազիլի ձայնին, և նրա աչքերը ցայտում էին կայ- ծեր: Նոյն վայրկեանում նրա դէմքը վառվում էր, ինչպէս նաւթի բոցը: Նրա աղաղակը երկուր չէր լուսում—նա զարկվում էր քարաժայռերի երկրորնե- րին, թափանցում էր դարեւոր անտառի մէջ, և հետզհետէ թռչում էր մինչև հեռաւոր լեռները: Այդ կնոջ ներկայութիւնը իմ վրա երկնայ էր ձը- դում: Նա թեքվում է, սկսում է ծոթիւն հաւա- քել և քաշում է գլխի թաշկիւնակը իր բոցավառ երեսի վրա:—Ի՞նչ պատահեց քեզ, հարցնում եմ նրանից:—Նա չէ պատասխանում, բայց լսում եմ, թէ որպէս մալուրոսենա երգի թախտալի հնչիւնները տարածվում են օդի մէջ,—հնչիւններ, որ նման էին արտասուքի:—Ի՞նչ պատահեց քեզ, հարցնում եմ երկրորդ անգամ.—ինչ ցաւ կամ տխրութիւն ունես սրտումդ:—Նա լուռ է մնում և ծածկոցի փոխարէն ցած է թողնում աչքերի վրա իր երկայն թերթիկները:—Ասա, ինչ կը կամենայիր դու:—Ուխտի մօթուց թուրուպ,— հաղի լսելի ձայնով պատասխանեց նա: Եւ ծի- ծաղում եմ:—Սպասիր, ես կը բերեմ քեզ համար թուրուպ օտնավաճառի:—Նա թաղցնում է իր երեսը:—Բայց քեզ չէ կարելի մօտեւալ. դու գի- տես, թէ ինչպէս հոտում է նոր թուրուպը: Չես ուզի, որ թուրուպի փոխարէն գնեմ քեզ համար սուք բաճկոն սպիտակ ձագարի մօթուց, սպի- տակ, ինչպէս կաթ:—Նա զարմացած նայում է իմ աչքերի մէջ, ոչ թէ լուրջ կերպով, այլ աչքե- րը պլշացնելով, և մի և նոյն ժամանակ նրա մեծ

որ Բօզոտում (Սան-Սալվադորեան հանրապետու- թեան մէջ) ապրում է Միլայէլ Սօլիս անունով մի կալուածատէր, որը այժմ 180 տարեկան է: Նոր Մաթուսաղան մինչև այժմ բանում է իր այրուած Բժշկապետ Լուրդից Խարմանէլ հետազո- տեց նրան և ասում է, որ ծերունու կաշին մա- զաղաթի նման է, կատարելապէս սպիտակ մաղ- րը շատ խիտ են և հիւսերով ընկնում են նրա ուտերի վրա: Միլայէլ Սօլիս իր շատ ապրելը վերագրում է չափից դուրս կանոնաւոր կեանքի եղանակին. նա երբէք չափաւորութեան սահմա- նից չէր դուրս գալիս, օրը մի անգամ ուտում է ամուր մենդարար կերակուր: Ամիսը երկու ան- գամ պատ է պահում և այդ ժամանակ շատ ջուր է խմում: Կերակուրը միշտ տաք է ուտում:

ԲՐՆԱՆԻ ՃԱՆՔ: Փարիզի լիցենցիւրում աշա- կիտների պարզատարութեան հանդիսի ժամանակ, նորերումս Բրնան հետեւեալ ճառ խօսեց: «Յառաջա- դիմութիւնը,—ասում էր մեծ գիտնականը իր երի- տասարդ ունկընդիւններին,—կատարվում է բա- նականութեան շնորհիւ: Միմիայն կրթված խեղը ընդունակ է ներկայումս ստեղծագործել: Մեր րիւրի ուժը բնակվում է խելքի մշակութեան մէջ: Բարբարոսութիւնը յաղթված է անդարձ, որովհե- տև ամեն բան ձգտում է հանդիստ առնել գիտու- թեան վրա: Անձնատարութեան կրթութիւնը ստի- պողական անհրաժեշտութիւն է դարձել: Այն, ինչ որ նախկին ժամանակներում կատարվում էր ժա- ռանգականութեան, դարեւոր ձեւերի, ընտանե- կան և ժողովրդական աւանդութիւններին օգնու- թեամբ, այժմ կարող է կատարվել միայն կրթու- թեան օգնութեամբ: Ժողովրդական լուսաւորու- թեան մեծ նշանակութիւնը կարծես տասնապատու- վեցաւ: Կեանքի կուրը անպառ ուսումնարանի հո- ղի վրա: Այդ հիման վրա, Բրնանը աշակերտա- կան տարիները համարում է կեանքի նշանաւոր և պողաբեր տարիներ: Բայց չէ որ ազատու- թիւնը, կարծես թէ, թեթեւութիւն է. իրականու- թեան մէջ, զա ծանրութիւն է: Հէնց դրա մէջն է կայանում ազատութեան ազնուութիւնը: Ազատու- թիւնը պարտաւորեցնում է. նա մեծացնում է իւ- րաբանչիւրից պահանջվող ճիշդի գումարը: Այդ պատճառով ձեզանքի իւրաբանչիւրին շնորհված կեանքի վրա նայեցէք, որպէս լուրջ և պատաս- խանատուութեամբ լի գործի վրա... Կեանքը, որ բացվում է այժմ ձեր առաջ, որպէս մի անյայտ և անսահման բան,—ես անց եմ կացրել. այն սահ- մանը, որը ձեզ այնքան հեռու է երևում, ես տեսնում եմ իմ կողքին: Բայց, ձեռք սրտիս վրա դրած, ես պէտք է ասեմ, որ այդ կեանքը որին շատերը անիծում են, լաւն է և արգարաց- նում է այն յոյսերը, որ նրա վրա դնում են երի- տասարդ մարդիկ: Միակ ցնորքը, որ դուք կարող էք անել այդ մտածելն է, թէ կեանքը երկարա- տև է: Ոչ. կեանքը կարճ է. բայց ի բաց անու- լով այդ, կարող եմ ձեզ հաւատացնել, որ լաւ է կեանքը անցկացնել, և մարդու առաջին պարտա-

և սպիտակ ատամների մօտ սկսում են շրթունք- ները շարժվել, յետոյ ցնցվում են թշնամ, և վեր- ջապէս, ամբողջ երեսը ուրախութեամբ ծիծաղում է:—Ի՞նչ քանի վրա ես ծիծաղում դու:—Այնպէս, ծիծաղում եմ:—Ուղում են, թէ ոչ: Լաւ է բան- կոնը ձագարի մօթուց, սպիտակ որպէս կաթ:— Յանկարծ կանգնում է նա, ուղղում է իր կրօնա- շրջադրեստը և մէջքակալով պնդում է իր շա- պիկը:—Ոչ, պատասխանում է նա, եթէ դուք կա- մենում էք մի բան ընծայել ինձ, թող նա լինի արծաթադոյն մաղով:—Ուրպիսի արծաթադոյն:—Ես միայն նայում եմ նրա վրա: Կտակաւորութիւնը նոյնպէս ուրախ և պայծառ կերպով կայում էր նրա երեսի վրա, ինչպէս անմուղկութիւնը: Նա փայլալուստ էր իր սիրտը, իր ցանկութիւնները նոյնպէս անգիտակցաբար, որպէս երբ համարու- լու կը լինէր մի սուրբ պատկեր: Այստեղ չէ կար ոչ սկզբունք, ոչ զազափար և ոչ էլ զրանց նմանները: Նա գիտէր միայն բազիլի յատուկ բարոյականութիւն, և միայն անտառի օրէնքները: Իս քնեցի նրա համար Անբերկիւր... դուք ան- շուշու կը ծիծաղեք... Ես սիրապարկեցայ այդ կնոջ վրա: Դա մի այնպիսի բուսն էր, որպիսին չուտով չես գտնի: Նա իսկոյն յայտնվում էր հէնց որ լուսւ էր հրացանի ձայնը: Ես սասնում էի նրա գլխի մազերը իմ մատներով և լուսնում էի նրա ոտները ծառերով հովանաւորված գետա- կի մէջ, իսկ նա ջուր էր շաղ աալիս իմ երեսին:

